

THE PREPAREDNESS TO SOLVING THE PROSTITUTION WITH 3 P MEASUREMENT OF WELFARE OF WOMEN AND CHILDREN SUB- DIVISION

Newin KOMARADAT¹

1 Royal Thai Army Command and General Staff College; newin4763@gmail.com (Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 19 June 2023

Revised: 10 July 2023

Published: 20 July 2023

ABSTRACT

The aims of this study are to: 1. examine prostitution level of readiness in relation to the 3P measures; 2. compare prostitution readiness to export prostitution in relation to the 3P measures, divided by personal requirements; 3. examine prostitution operations in relation to the 3P measures, divided by environmental requirements; and 4. analyze the process of prostitution readiness in relation to the 3P measures. All quantitative and qualitative research studies are combined. Police officers are the intended population and sampling group. In-depth interviews and questionnaires were the instruments tools, and descriptive statistics, inferential statistics and content analysis were used to analyze the data. The results showed that: 1. The 3P measures indicated a moderate level of overall readiness for solving prostitution, 2. Police officers with different personal factors had no difference in problem-solving readiness. 3. Police officers with different environmental factors had no difference in problem-solving readiness and 4. Important problems that should be considered as guidelines for development readiness include education, law enforcement and punishment, including campaigns or programs that support the end of prostitution.

Keywords: Preparedness, Solving, Prostitution, 3P Measurement

CITATION INFORMATION: Komaradat, N. (2023). The Preparedness to Solving the Prostitution with 3P Measurement of Welfare of Women and Children Sub-Division. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(7), 122.

ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของ กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี

เนวิน โกมารทัต¹

1 บัณฑิตศึกษา โรงเรียนเสนาธิการทหารบก; newin4763@gmail.com (ผู้ประพันธ์บรรณกิจ)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P 2) เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 3) เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P โดยจำแนกตามปัจจัยสิ่งแวดล้อม และ 4) วิเคราะห์แนวทางการส่งเสริมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P เป็นการศึกษาวิจัยผสมผสานระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ กลุ่มเป้าหมายเป็นข้าราชการตำรวจ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึกและวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนา สถิติอ้างอิงและวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า 1) ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) ข้าราชการตำรวจที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาไม่แตกต่างกัน 3) ข้าราชการตำรวจที่มีปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาไม่แตกต่างกัน และ 4) แนวทางการส่งเสริมความพร้อมโดยประเด็นที่สำคัญที่ควรนำมาเป็นแนวทาง คือ การให้ความรู้ การบังคับใช้กฎหมายและการลงโทษ การจัดระเบียบสังคม รวมถึงแคมเปญหรือโครงการที่สนับสนุนยุติการค้าประเวณี

คำสำคัญ: ความพร้อม, การแก้ไขปัญหา, ค่าประเวณี, มาตรการ 3P

ข้อมูลการอ้างอิง: เนวิน โกมารทัต. (2566). ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(7), 122.

บทนำ

ปัญหาการค้ำมนุษย์ถือเป็นภัยคุกคามด้านความมั่นคงรูปแบบใหม่ (Non-Traditional Security) และกำลังเป็นประเด็นที่หลายประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากการกระทำที่ลดทอนศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ อีกทั้งยังเป็นต้นเหตุนำไปสู่ปัญหาอื่นๆ ตามมา เช่น ปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด การลักลอบเข้าเมือง การค้าประเวณี สำหรับประเทศไทยสถานการณ์การค้ำมนุษย์ในประเทศยังได้รับการจัดระดับให้อยู่ใน Tier 2 ซึ่งเป็นการคงอันดับเดิมจาก พ.ศ.2561 ซึ่งประเทศไทยมีการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ทุกรูปแบบในปีที่ผ่านมา ทั้งการบังคับใช้กฎหมายและการดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด การคุ้มครองดูแลผู้เสียหายการป้องกันการตกเป็นเหยื่อการค้ำมนุษย์ (กรมสอบสวนคดีพิเศษ, 2562: หน้า 1) โดยประเทศไทยยังคงมีสถานะประเทศต้นทาง ปลายทาง และทางผ่านเช่นเดิม ซึ่งรูปแบบการค้ำมนุษย์ที่เกิดขึ้นประกอบด้วยการค้าประเวณี การบังคับใช้แรงงาน ขอทาน ผลិតสื่อลามก ทาส บังคับตัดอวัยวะ ขูดรีดบุคคล รวมถึงการบริการทางเพศรูปแบบอื่นๆ เมื่อพิจารณาจากสถิติ 5 ปีย้อนหลัง พบว่า ประเทศไทยยังคงมีคดีค้ำมนุษย์ในรูปแบบของการค้าประเวณีมากที่สุดถึง 1,266 คดี เมื่อเปรียบเทียบกับรูปแบบอื่นๆ (ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัวและการป้องกันปราบปรามการค้ำมนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2562, หมายเลข: ข้อมูล ณ วันที่ 20 กรกฎาคม พ.ศ.2562) ทั้งนี้ปัญหาการค้าประเวณีจากการศึกษาของ Preecha Butrat (2016: บทคัดย่อ) พบว่าเงื่อนไขหรือปัจจัยที่นำไปสู่การค้าประเวณีหญิงอาจถูกผลักดันเข้าสู่ตลาดการค้าประเวณีด้วยหลายสาเหตุ เช่น การว่างงาน ค่าจ้างแรงงานต่ำเกินไป เป็นต้น ทั้งนี้ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี มาตรการแนวทาง รวมถึงมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีอย่างเห็นได้ชัดเจน โดยเฉพาะมาตรการ “3P” (United Nations, 2010) ได้แก่ การปราบปราม (Prosecution) เป็นมาตรการระดับกำจัดการกระทำผิดการค้ามนุษย์ที่มีอยู่ให้หมดสิ้นไป การปกป้อง (Protection) เป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องการรับรองสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลตามหลักสิทธิมนุษยชน (Morehouse, 2009) และการป้องกัน (Prevention) มาตรการป้องกันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดในการแก้ไขปัญหาเรื่องการค้ำมนุษย์ (Mishra, 2013) แต่อย่างไรก็ตามคดียุทธศาสตร์ค้ำมนุษย์ดังกล่าวยังไม่หมดลงในสังคมไทย เนื่องจากขาดการบูรณาการการทำงานของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่มีการเคารพในเรื่องของสิทธิมนุษยชนของเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ไม่มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคจึงทำให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำงานร่วมกันเกิดปัญหา ขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง การดำเนินการกับผู้กระทำผิดทั้งข้าราชการและพลเรือนอย่างเด็ดขาด (พีระพงศ์ วงษ์สมาน, 2560: หน้า 2) ทำให้ยังมีปัญหาและข้อบกพร่องเกิดขึ้นอยู่ทำให้ประเทศไทยยังมีการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ในรูปแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะ “การค้าประเวณี” (ชนกพล สกลผลดุจเขตต์, 2545: บทคัดย่อ) ซึ่งหน่วยงานที่มีหน้าที่โดยตรงคือ กองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง คือ งานกิจกรรมเด็ก เยาวชนและสตรี โดยมีหน้าที่และความรับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในด้านงานป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ทุกรูปแบบ ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เยาวชนและสตรี (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2562: ออนไลน์) และยังเป็นต้นทางในการจับกุมการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ทุกรูปแบบ ได้มีการนำมาตรการ 3P มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ก็ยังพบปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น ทั้งนี้จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีเพื่อนำไปสู่แนวทางการส่งเสริมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นงานวิจัยฉบับนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพร้อมในการแก้ไขการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P จำแนกตามปัจจัยสิ่งแวดล้อม และวิเคราะห์แนวทางการส่งเสริมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณด้วยวิธีการเก็บแบบสอบถาม ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพโดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ ข้าราชการตำรวจระดับสัญญาบัตรและชั้นประทวนในสังกัดกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี จำนวน 199 นาย ประกอบด้วยข้าราชการตำรวจระดับสัญญาบัตรและชั้นประทวนในสังกัดกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีชั้นสัญญาบัตร จำนวน 58 นาย และชั้นประทวน 141 นาย รวม 199 นาย (กองอัตรากำลัง สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2562) ดังนั้นกลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการตำรวจ จำนวน 127 นาย โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) สำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการสัมภาษณ์เพื่อเชิงลึก คือ บุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี จำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ การคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในการวิจัยเชิงปริมาณเป็น “แบบสอบถาม” และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงปริมาณเป็น “แบบสัมภาษณ์เชิงลึก” โดยผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ และการวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อทำการเก็บข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติพรรณนาได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติเชิงอนุมานได้แก่ t-test, F-test และ One Way ANOVA วิเคราะห์สมมติฐานของการวิจัย ส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการวิจัย

ระดับความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี

ตารางที่ 1 ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี (ภาพรวม)

ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1) ด้านปราบปราม	3.23	1.002	ปานกลาง
2) ด้านการปกป้อง	3.29	1.068	ปานกลาง
3) ด้านการป้องกัน	3.22	1.050	ปานกลาง
รวม	3.24	1.040	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P พบว่า ภาพรวมของความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.24 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และแยกออกเป็นแต่ละด้าน ดังนี้ 1) ด้านปราบปราม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.23 ระดับปานกลาง 2) ด้านการปกป้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.29 ระดับปานกลาง และ 3) ด้านการป้องกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.22 ระดับปานกลาง เมื่อวิเคราะห์รายด้าน พบว่า ด้านการปราบปราม พบว่า ภาพรวมของความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ด้านการปราบปราม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.23 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และแยกออกเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีการใช้มาตรการระงับการกระทำผิด และการจับกุม ควบคุมเพื่อปราบปรามไม่ให้อาชญากรกลับมากระทำผิดซ้ำอีก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.38 ระดับปานกลาง รองลงมาคือ มีการบูรณาการในการปราบปรามร่วมกับภาคีเครือข่าย เช่น ฝ่ายปกครอง เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.26 ระดับปานกลาง และเจ้าหน้าที่ตำรวจต้องให้ความเชื่อมั่นและความปลอดภัยแก่ผู้เสียหายหรือเหยื่อการค้ามนุษย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.22 ระดับปานกลาง ตามลำดับ ด้านปกป้อง พบว่า ภาพรวมของความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ด้านปกป้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.29 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และแยกออกเป็นรายข้อ พบว่า มีการช่วยเหลือเยียวยาโดยการฟื้นฟูทางกาย จิตใจแก่ผู้เสียหาย รวมถึงจัดหาที่อยู่และคุ้มครองเหยื่อ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย

มากที่สุดอยู่ที่ 3.40 อยู่ในระดับปานกลาง มีความร่วมมือกับหน่วยงานระหว่างประเทศในการช่วยเหลือดูแลผู้เสียหาย มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.37 ระดับปานกลาง และหน่วยงานของท่านมีการช่วยเหลือเหยื่อตามหลักสิทธิมนุษยชน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.33 ระดับปานกลาง ตามลำดับ และด้านการป้องกัน พบว่า ภาพรวมของความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ด้านการป้องกัน มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.22 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และแยกเป็นรายข้อ พบว่า มีการใช้มาตรการและวิธีการต่างๆ ในการป้องกันที่จะไม่ให้เกิดการค้ามนุษย์เกิดขึ้น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดอยู่ที่ 3.39 อยู่ในระดับปานกลาง และค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันคือ การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ให้ความรู้เกี่ยวกับการค้ามนุษย์อย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.23 รองลงมา มีการปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนรู้จักกรณวลสงวนต่อ ไม่ตามกระแสนิยมเพื่อต้องการเงินจนเข้าสู่การค้ามนุษย์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.22 ตามลำดับ

การเปรียบเทียบเปรียบเทียบความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ข้าราชการตำรวจที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ระยะเวลาการปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงานด้านการค้ามนุษย์/การค้าประเวณี ลักษณะงานที่ปฏิบัติ นโยบายของหน่วยงาน การบังคับใช้กฎหมายจะมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน เนื่องจากความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P นั้นขึ้นอยู่กับทรัพยากรต่างๆ ที่เกี่ยวกับข้อกับการแก้ไขปัญหา ตลอดจนผู้นำหรือผู้บังคับบัญชาขององค์กรที่จะเห็นความสำคัญ

การเปรียบเทียบความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีจำแนกตามปัจจัยปัจจัยสิ่งแวดล้อม

ข้าราชการตำรวจที่มีลักษณะงานที่ปฏิบัติ นโยบายของหน่วยงาน และการบังคับใช้กฎหมายที่แตกต่างกัน จะมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีไม่แตกต่างกัน เนื่องจากปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงานไม่ได้แตกต่างกันมากนักในแต่ละพื้นที่

แนวทางการส่งเสริมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีส่งเสริมแนวทาง

ประเด็นที่สำคัญที่ควรนำมาเป็นแนวทางในการกำหนดแนวทางการส่งเสริมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ประกอบด้วยเปิดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ข้าราชการตำรวจระดับนักปฏิบัติ (ประทวน) เพื่อให้เท่าทันสถานการณ์ปัญหาการค้าประเวณีที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งยังเป็นเกราะป้องกัน เป็นความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่ การบังคับใช้กฎหมายอย่างเต็มที่ และการใช้มาตรการป้องกันเชิงรุก เช่น การติดตามตัวคนร้ายอย่างใกล้ชิด และควรมีการปรับโครงสร้างกฎหมายใหม่ การความรู้ข้อกฎหมาย บทลงโทษ และผลกระทบเกี่ยวกับการค้ามนุษย์/การค้าประเวณี และประชาสัมพันธ์องค์ความรู้ให้แพร่หลายแก่ประชาชน และผู้บังคับใช้กฎหมาย รัฐบาลควรมีมาตรการการจัดระเบียบสังคมให้ชัดเจนเพื่อควบคุมปัญหาการค้าประเวณีตามแหล่งต่างๆ และควรมีกฎหมายคุ้มครองและบทลงโทษเฉพาะทาง นอกจากนี้ควรมีการจัดสรรงบประมาณ อุปกรณ์ เครื่องมือในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเพียงพอ ตลอดจนการบูรณาการกันทุกภาคส่วนร่วมมือกันแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีอย่างเต็มประสิทธิภาพ มีการปราบปรามป้องกัน และปกป้อง ตรวจสอบดูแล สอดส่อง ตลอดจนลงพื้นที่ชุมชนแออัดหรือพื้นที่เสี่ยง ให้ความรู้ปัญหาและผลกระทบและดำเนินการอย่างจริงจังและมีความต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ควรมีแคมเปญหรือโครงการที่สนับสนุนการค้าประเวณีหรือการทำให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายเหมือนต่างประเทศ และควบคุมการใช้สื่อโซเชียลสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการค้าประเวณี

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี พบว่า ภาพรวมของความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง และแยก

ออกเป็นแต่ละด้านพบว่า ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านปราบปราม ปกป้องและป้องกันอยู่ระดับปานกลาง และจากการสอบถามความคิดเห็นด้านความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่ในหน่วยงานของท่านมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ทั้งในด้านการปราบปราม ด้านการปกป้องและด้านการป้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความหมายของความพร้อม หมายถึงความพร้อมของบุคคลหรือองค์กรที่จะทำการสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จโดยมีการเตรียมตัวทั้งทางด้านร่างกาย จิต ภูมิภาวะ ทรัพยากรต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานหรือกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดองค์ประกอบของความพร้อมของ Downing and Thackrey (1971) ได้แบ่งองค์ประกอบความพร้อมไว้ 4 ด้านดังนี้

- 1) กายภาพ ได้แก่ ความพร้อมทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคม
- 2) สถิติปัญญา ได้แก่ สถิติปัญญาและความสามารถในการรับรู้ปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น การเห็น การฟังและการตัดสินใจและคิดแก้ปัญหา
- 3) สิ่งแวดล้อม ได้แก่ เศรษฐกิจ ความพอเพียง โอกาสในการหาประสบการณ์ทางสังคม และ
- 4) อารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ จิตใจและความต้องการที่จะเรียนรู้ เช่นเดียวกับ นุชนารถ นาคคำ (2547) ได้สรุปองค์ประกอบของความพร้อมประกอบด้วย ความพร้อมทางกายภาพ สถิติปัญญา สิ่งแวดล้อม อารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ ตลอดจนความพร้อมขององค์การและนโยบาย นอกจากนี้จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนกพล สกลผลดุงเขตต์ (2545: บทคัดย่อ) พบว่า ในปัจจุบันถึงแม้ว่าประเทศไทยจะได้มีการแก้ไขกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงและเด็กแล้วก็ตาม แต่จะเห็นได้ว่าในประเทศไทยเองยังขาดมาตรการที่จำเป็นในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอยู่ในเรื่องของการคุ้มครอง การป้องกันและการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้าประเวณี รวมทั้งการลงโทษบุคคลผู้กระทำความผิดและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการค้าประเวณีและยังมีมาตรการที่ไม่สอดคล้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ พงษ์ธรร สำราญ (2549: บทคัดย่อ) พบว่า การบังคับใช้กฎหมายก็ยังคงขาดประสิทธิภาพหรือความสนใจอย่างเพียงพอ สอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติสุรณี สังขสุวรรณ (2558: บทคัดย่อ) พบว่า หลายประเทศโดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาและประเทศด้อยพัฒนากำลังเผชิญปัญหาเกี่ยวกับการค้ามนุษย์และพยายามหาหนทางแก้ไขที่มีประสิทธิภาพ เมื่อเร็วๆ นี้ มาตรการ “3P” ได้แก่ การปราบปราม การปกป้อง และการป้องกันได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเพื่อต่อสู้และแก้ปัญหาค้ามนุษย์ โดยหลายประเทศที่ใช้มาตรการดังกล่าวนี้สามารถแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนสุนทร สว่างสาส์ และสมิหระ จิตตลดากร (2561: บทคัดย่อ) พบว่า รัฐบาลทุกสมัยได้ให้ความสำคัญกับนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทย โดยมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว (ความชัดเจนของนโยบาย ความพร้อมและความเพียงพอของทรัพยากร การมีส่วนร่วมของประชาชน ลักษณะขององค์กร การสื่อสารระหว่างองค์กร กิจกรรมสนับสนุนและความร่วมมือหรือการตอบสนองของผู้มีนโยบายไปปฏิบัติ) อยู่ในระดับดี ข้อเสนอแนะในการวิจัย คือ ตัวแบบ “SAKAE0 MODEL” เป็นรูปแบบในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว เช่นเดียวกับงานวิจัยของ นิภาพรรณ เจนสันติกุล (2561: บทคัดย่อ) พบว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาค้ามนุษย์ที่เหมาะสมควรกำหนดนโยบายและมาตรการการลงโทษที่ชัดเจนและควรร่วมมือจัดการปัญหาแบบหุ้นส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐบาล เอกชน และประชาชน และงานวิจัยของ ภูวเดช โหระเรือง และรัตพงษ์ สอนสุภาพ (2561: บทคัดย่อ) พบว่า รัฐควรผลักดันให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกกฎหมาย เพื่อให้รัฐสามารถกำกับดูแลได้อย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับแนวทางการส่งเสริมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีประกอบด้วย การอบรมให้ความรู้เพื่อให้ทันสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง การบังคับใช้กฎหมาย การป้องกันเชิงรุก การปรับโครงสร้างกฎหมาย ประชาสัมพันธ์องค์ความรู้แก่ประชาชน การจัดระเบียบสังคมเพื่อควบคุมปัญหาการค้าประเวณี มีกฎหมายคุ้มครองและบทลงโทษเฉพาะทาง จัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ การบูรณาการกันทุกภาคส่วน ที่สำคัญควรมีโครงการที่สนับสนุนการค้าประเวณีหรือการทำให้การค้าประเวณีเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายเหมือนต่างประเทศ และควบคุมการใช้สื่อโซเชียลสำหรับเด็กและเยาวชนเพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของการค้าประเวณี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ชนกพล สกลผลุงเขตต์ (2545: บทคัดย่อ) พบว่า ข้อเสนอแนะให้นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาอนุสัญญาระหว่างประเทศ และการเปรียบเทียบกฎหมายของประเทศไทยกับกฎหมายของต่างประเทศนำมาปรับใช้ แก้ไข ปรับปรุงและเพิ่มเติมกฎหมายของประเทศไทยในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงและเด็กต่อไป เช่นเดียวกับ งานวิจัยของ กิตสุรณ สัจขสุวรรณ (2558: บทคัดย่อ) พบว่า ควรสนับสนุนมาตรการ “3P” ซึ่งได้ถูกหยิบยกขึ้นมาเพื่อต่อสู้และแก้ปัญหาการค้ามนุษย์ โดยหลายประเทศที่ใช้มาตรการดังกล่าวนี้สามารถแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และงานวิจัยของ นิภาพรรณ เจนสันติกุล (2561: บทคัดย่อ) พบว่า ควรกำหนดนโยบายและมาตรการการลงโทษที่ชัดเจนและควรร่วมมือจัดการปัญหาแบบหุ้นส่วนทั้งหน่วยงานภาครัฐบาล ภาคเอกชนและภาคประชาชน

ข้อเสนอแนะที่ได้รับจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- 1) ควรมีการบูรณาการทั้งภายในหน่วยงาน นอกหน่วยงาน และประชาชนในชุมชนนั้นๆ เป็นการส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจและเจ้าหน้าที่ในงานที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในพื้นที่ ในประเด็นการหาข้อมูล แก้ไขปัญหาเชิงพื้นที่ กำหนดมาตรการ ลงมือแก้ไขปัญหาอย่างจริงจังและติดตามผลอย่างใกล้ชิด
- 2) ควรมีการประชาสัมพันธ์ไปตามท้องที่ต่างๆ และชุมชน เกี่ยวกับข้อกฎหมายและอัตราโทษ โดยเน้นให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการค้าประเวณีซึ่งต้องร่วมมือกันทุกฝ่าย รวมถึงการใช้จ่ายแบบประหยัด ไม่ใช้ของแพง เปลี่ยนค่านิยมในการใช้ของฟุ่มเฟือยส่งเสริมการประกอบอาชีพสุจริตแก่เด็กและเยาวชน
- 3) รัฐควรสนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ ยานพาหนะ น้ำมันเชื้อเพลิงในการทำงานของเจ้าหน้าที่อย่างเพียงพอและจัดให้มีเจ้าหน้าที่ออกตรวจสถานที่กลุ่มเสี่ยง ตลอดจนการใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีที่เหมาะสมโดยมีการควบคุมการค้าประเวณีในรูปแบบออนไลน์

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) การปรับปรุงกฎหมายและอัตราโทษเกี่ยวกับการค้าประเวณีที่ผิดกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง ตลอดจนการพัฒนากลไกการช่วยเหลือเยียวยา พื้นฟูของเหยื่อค้าประเวณี
- 2) การผลักดันให้เป็นอาชีพที่ถูกต้องตามกฎหมาย ควรได้รับสิทธิ สวัสดิการเหมือนอาชีพอื่นๆ และมีการเปิดเสรี แต่อย่างไรก็ตามก็จำเป็นต้องมีการเสียภาษีเหมือนอาชีพอื่นๆ ทั่วไปเช่นเดียวกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการ 3P ของกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรีและหน่วยงานอื่นๆ ที่มีโครงสร้าง หน้าที่หรือความรับผิดชอบที่คล้ายคลึงกัน
- 2) ควรมีการศึกษาความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในต่างประเทศเพิ่มเติมเพื่อนำมาเป็นต้นแบบในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในประเทศไทยสามารถแก้ไขปัญหาได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
- 3) ควรมีการศึกษาความพร้อมในการแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีตามมาตรการอื่นๆ ที่เป็นนโยบายของชาติเพื่อสามารถนำมาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้และนำมาพัฒนาเชื่อมโยงร่วมกับมาตรการ 3P

เอกสารอ้างอิง

- กรมสอบสวนคดีพิเศษ. (2562). *ประเทศไทยได้รับการจัดระดับ Tier 2 ในรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี 2562 โดยกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา*. กรุงเทพฯ: กรมสอบสวนคดีพิเศษ.
- กองอัตรากำลัง สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2562). *ข้าราชการตำรวจระดับสัญญาบัตรและชั้นประทวนในสังกัดกองกำกับการสวัสดิภาพเด็กและสตรี*. กรุงเทพฯ: กองอัตรากำลัง สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

- กิตสุรณ สังขสุวรรณ. (2558). การแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้วยมาตรการ “3P”. *วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 18, 314-334.
- ชนกพล สกลผลุงเขตต์. (2545). การป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีของหญิงและเด็ก: ศึกษาอนุสัญญาระหว่างประเทศและเปรียบเทียบกฎหมายไทยกับกฎหมายต่างประเทศ. *วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์, คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- ชนสุนทร สว่างสาส์และสมิหระ จิตตลดากร. (2561). การนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ไปปฏิบัติเชิงบูรณาการในเขตพื้นที่จังหวัดสระแก้ว. *วารสารวิจัยและพัฒนาวิจัยและพัฒนาวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 13(2), 151-169.
- นุชนารถ นาคคำ. (2547). ความคิดเห็นที่มีต่อความพร้อมในการบริหารจัดการการศึกษาขั้นปฐมวัยขององค์การบริหารส่วนตำบล: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอสีดา จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิภาพรรณ เจนสันติกุล. (2561). การค้ามนุษย์: สถานการณ์และกลไกการแก้ไขปัญหา. *รัฐสภาสาร*, 66(6), 83-97.
- พงษ์ธร สาราญ. (2549). ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณีในสถานบริการ อาบ อบ นวด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- พีระพงศ์ วงษ์สมาน. (2560). แนวทางการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ในประเทศไทย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ภูวาเดช โหราเรือง และรัตพงษ์ สอนสุภาพ. (2561). เศรษฐกิจใต้ดิน: การค้าประเวณีแฝงในสถานบริการนวดแผนโบราณในประเทศไทย. *วารสารรังสิตบัณฑิตศึกษา กลุ่มธุรกิจและสังคมศาสตร์*, 4(2), 201-211.
- ศูนย์พิทักษ์เด็ก สตรี ครอบครัวและการป้องกันปราบปรามการค้ามนุษย์ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2562). สถิติคดีค้ามนุษย์ 5 ปีย้อนหลังตั้งแต่ พ.ศ.2558-2562. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2562). ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการกำหนดและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ฉบับที่ 17. สืบค้นจาก <http://www.pdd.police.go.th/download/2562/1312/2.pdf>.
- Downing J. and D Thackrey. (1971). *Reading Readiness*. New York: London, University of London Press.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Mishra, V. (2013). *Human Trafficking: The Stakeholders' Perspective Thousand Oaks*. California: SAGE Publications Inc.
- Morehouse, C. (2009). *Combating Human Trafficking: Policy Gaps and Hidden Political Agendas in the USA and Germany*. Germany: VS Verlag für Sozialwissenschaften.
- Preecha Butrat. (2016). *Prostitution issue in Thai Social: Aspects of Buddhism and Utilitarianism*. Proceedings of 12th International Conference on Humanities & Social Sciences 2016 (IC-HUSO 2016), 14-15 November 2016, Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University, Thailand, 1559-1569.
- United Nations. (2010). *Trafficking in Persons Report*. (10th ed.). New York: United Nations.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).